

Földi László: Az új politikai realitás korába lépünk

2025 január 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kemény vélemény! Végre valaki ki merte mondani!

Valóban nagy menetre kell készülni mind Magyarhonban, mind a nemzetek csörtéjében? „Ereszd el a gyep!?”

időszak következik, ahol szinte minden szerepelni vágyó ország, régió és gazdasági érdekkör a gázpedálon álldogál, benyomva tartva a pedált? Milyen jeleket bocsát felénk ez a normalitást átlépő aktivitás?

Tudomásul kell venni, hogy a XXI. században – minden más nemzetre is igaz – nem a kultúránk, a történelmünk, a hagyományaink, a kreatív tehetségünk? Adódó erény tör majd utat a nagy asztalon folyó osztozkodás irányába. Nem lesz érdekes, hogy mint nemzet mire vagyunk képesek és a méretünk sem számít esetleges fontosságunk megállapítása idején.

Az, hogy a főtáblánál ülve osztanak-e nekünk is lapokat vagy a futottak közé ültetnek – tetszik vagy sem –, azon múlik, hogy Orbán Viktor Magyarország miniszterelnöke vagy valaki más az, mivel Washington, Moszkva, Peking vezetői nem Magyarországgal tárgyalnak, hanem Orbán Viktorral.

Nyilvánvalóan sértőnek ható és történelmietlen megközelítése országunknak, de abszurdításokkal teli világunkban ez van. Mit jelent a „tetszik vagy sem” közbevetés ebben? Nem azt, hogy Orbán Viktor alkalmas-e egy ilyen szerepre, hiszen igen. Nem azt, hogy így sokszor egy embertől függ adott esetben egy ország stratégiája. Hanem azt – amit külföldön jobban értenek, mint itthon –, hogy az „Orbán Viktort le kell váltani!” mozgalom jelen állapotban politikai tévedés. De fordítsunk a trenden. Mit jelentenek ma az értékrendek? Jobb, bal, közép, szélső, liberális, vajon értelmezhetők klasszikus narratívaként?

2025-től egyetlen fontos kérdés marad, ha józanul vizsgáljuk a világban zajló irtózatokat. Ki, vagyis melyik nemzet képes megmaradni, független maradni, illetve elég gyengévé válik-e, hogy felszívódjon a világ újrafelosztásának idején?

Nézzük hát a leltárt, már ami Magyarországot illeti. A régió, ahol élünk, meglehetősen érzékeny földrajzi környezet. Ráadásul jól élhető vidék, mivel kellő mennyiségben még víz is rendelkezésre áll. Alig tízmillió ember lakja a durván 93 ezer négyzetkilométeres területet. Kicsi, de ezer éve nemzetként létezőnk, ami kiemel bennünket a nagyobb létszámú nemzetek közül is. Ugyanakkor nincs saját energiabázisunk, és természeteseink nagy része külföldi befektetésektől függ. Elég sematikus a leírás természetesen, de ezen most lépünk túl. Végeredmény: Magyarország nem jelentős, legfeljebb megszerzésre alkalmas terület.

Akkor miért állnak velünk szóba, Washingtonban, Moszkvában és Pekingben? Nem állnak velünk szóba, csupán Orbán Viktorral tárgyalnak. Tetszik vagy sem, ez a tényező helyzet, ami nemzetközi beágyazottságunkat jellemzi, amit lehet lesöpörni egyéni érzések, csalódások és érdekkülönbségek okán, ugyanakkor ezen képtelenség ma változtatni.

Fanyalgásunk közepette az igazi kérdések kérdése: mit jelent a világ újrafelosztása? A realizmusra hajazó pesszimista tétel: amiből a legtöbb ország kimarad. Amit, belátható ideig három főváros – Washington, Moszkva és Peking – irányít majd.

Sokan – mint az olajországok – kapaszkodnak a főasztal felé, mert úgy gondolják, elég pénzük van. Vagy mert valaha hatalomként jelentek meg a térképen: Nagy-Britannia, Franciaország, Németország. Olyanok is ott kívánják látni a névtáblájukat, mint az erősen feltörekvő India, Brazília, Törökország és Irán. Valószínű azonban, hogy ennyi szék nem fér el egy körasztalnál. Ezért lesznek a majdnem odaérték, a mára már súlytalanok, de létezők, mint Olaszország, Spanyolország, a skandináv országok. És persze a Távol-Kelet erői: Japán és Dél-Korea.

Hogy a kivédhetetlen tülekedés sérülésekkel teli időket vizionál, az szinte biztos. Nyerni vagy megmaradni, erre a két szóra egyszer sőtök a nemzetközi tér. Esélyt az kap, aki nem egyvalakivel – még ha az nagyhatalom is –, hanem három fővárossal tud partner lenni: Washington, Moszkva és Peking.

Ezt ma még utópiának tartják hozzáértő geopolitikusok és elmélyült elemzésekre képes szakértők is. Még a klasszikus leosztást tekintik mérvadó stratégiának, mint például a transzatlantizmus, az új selyemút kitaposása vagy éppen az Európai Unió erősítése. Azonban gyorsabban kiderül, mint hinnénk/szeretnénk, hogy ezek elavult dogmák. Az egyedüli sikert garantáló stratégia a három pólus együttes kezelése, amely csak és kizárólag Washington, Moszkva és Peking.

A legfájóbb élethelyzet nem az lesz, ha valaki nem fér oda az asztalhoz, hanem az, hogy a mai világban gyorsan eltolható a térképről is. Vagy nem világos, ami Ukrajnában történt? Ne hordozna üzenetet afrikai országok teljes/részleges asszimilációja környezetükhöz? Vagy az a népvándorláshoz hasonlítható invázió, amely Európa teljes átalakulását készíti elő? Szóval tetszik vagy sem – nekem sem feltétlenül –, de ott tartunk, mint oly gyakran

az emberiség történetében, hogy egyes vezetők – időnként államférfinak is nevezhetők – szerepe túlnyúl az optimális mértéken még akkor is, ha az visszatetszik a társadalmat alkotó embereknek.

A politikában azonban nincs sértés és bájos, csak reális van. Aki megpróbálja figyelmen kívül hagyni ezen íratlan szabályt, saját kárán tanulja meg, milyen kevés a „felismerésre” adott idő. A dzsungel törvényei egyszerre: túlélés. A realitásból kiindulva vagy összetartunk – országon belül –, vagy szétverjük az esélyünket emócióktól vezérelve.

Vannak korszakok, amikor a számunkra kedvesebb sokváltozós tényezők jutnak szerephez. Kétségtelen, hogy színesebbé teszik a szürke politikai mindennapokat az éles viták, retorikai villongások és összekacsintó politikusi trükkök, de ez csak konszolidált időszakban működik.

Ezzel szemben ma teljes fegyverzetbe öltözött erők alkotják a nemzetközi teret, ahol egy grimasz, egy rosszul fordított kifejezés már irreverzibilis helyzetet gerjeszthet, mélybe rántva régiókat, nem csupán egy-egy nemzetet. Vajon képesek vagyunk megérteni mindezt és a felismerésből adódóan jól dönteni?

Földi László

A szerző titkosszolgálati szakértő, a Védett Társadalom Alapítvány kuratóriumának elnöke

www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIG JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló